ДИПЛОМ

УЧАСТНИКА

Международного литературного

мега-блиц конкурса

Сны и сновидения

в номинации «Поэзия»

награждается

ЮЛИЯ СОБОЛЕНКО

Председатель жюри: И.Коробейникова

Международный Союз Русскоязычных Писателей (МСРП)

МАРТ 2023г.

Новый дзень

Жанр произведения: Поэзия

Произведение написал автор BookBox Юлия Соболенко

Ссылка на публикацию

Великому мистификатору, Казимиру Малевичу. Ападаюць жоўтыя лісты,
Восень усе фарбы лета змыла. Холадам павеяла ў двары, Птушкі адляцелі ужо ў вырай. Шэранем пакрыты дрэвы ўсе, На галінцы затрымауся лісцік. Ветрык павявае сіратлівы І варушыць залатое лісце. А апошні сонечны прамень, Ледзь праціснуўся, праз восеньскія хмары, Гэта значыць, што пачаўся новы дзень, Гэта значыць, што зіма - настала. ---------- Рецензия на публикацию: Юлия Юрьевна Соболенко "Новы дзень" Тэкст з’яўляецца ўдала паэтычным апісаннем восені і пераходу да зімы. Аўтар умела выкарыстоўвае прыродныя вобразы, каб перадаць настрой часу года і ўнутраныя пачуцці чалавека. Апісанне пачынаецца з ападання лісця і змены колераў прыроды, што адразу стварае карціну змяненняў і нязменнасці прыроднага цыклу: “Ападаюць жоўтыя лісты, Восень усе фарбы лета змыла.” Тут выразна бачны сімвалізм: лета — гэта час жыцця і радасці, а восень — перыяд змянення і падрыхтоўкі да халоднай зімы. Выраз “ўсе фарбы лета змыла” надае тэксту меланхалічнае адценне і падкрэслівае непазбежнасць прыроднага цыклу. Далей аўтар праз дробныя дэталі (“Холадам павеяла ў двары”, “Птушкі адляцелі ўжо ў вырай”) стварае атмасферу суму і адчужэння. Птушкі, якія адлятаюць, сімвалізуюць часовыя страты, а холад і шэрасць дрэў узмацняюць адчуванне адзіноты і змянення. Важную ролю ў тэксце адыгрывае метафарычнае і эпітэтнае афармленне: “ветрык павявае сіратлівы” — вобраз ветру, як бы жывога ўдзельніка сцэны, што надае руху і эмацыйнасці; “шэранем пакрыты дрэвы” — колеравая метафара, якая ўзмацняе ўражанне халоднай восені; “ледзь праціснуўся прамень сонца” — сімвал надзеі, што ўсё ж такі з’яўляецца, нават калі надыходзіць халодная зима. Сюжэтная лінія тэксту вельмі простая: апісанне восені, заканчэнне яе апошнімі прамянямі сонца і надыход зімы. Але менавіта ў гэтай прастаце заключаецца сіла верша: аўтар робіць акцэнт на адчуваннях і настроі, а не на складаных падзеях. Стылістычна тэкст багаты вобразамі, мае лагодны рытм, што адпавядае тэматыцы і настройвае чытача на разважанне пра змяненне прыроды і часу. Выснова: Тэкст з’яўляецца ўдалым прыкладам мастацкага апісання прыроды, у ім пераплятаюцца візуальныя і сэнсарныя вобразы, што стварае поўнае ўражанне восені і прыходу зімы. Аўтар выдатна перадае настрой, унутраную гармонію прыроды і лёгкі сум, звязаны з мінулым летам. Нягледзячы на невялікія сінтаксічныя недакладнасці, твор з’яўляецца выразным, запамінальным і мае моцны мастацкі патэнцыял. Николай Хмеленок
https://litname.ru/avt_98193530&pbl-2663.htm